

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudce Tomáše Langáška a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **P. K.**, zastoupeného JUDr. Ing. Ivanem Pavelkou, Ph.D., advokátem, sídlem nám. T. G. Masaryka 2433, Zlín, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, sídlem Karmelitská 7, Praha 1, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2020, č. j. MSMT-27342/2020-1, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2021, č. j. 14 A 100/2020 - 30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a řízení před městským soudem

[1] Žalobce, žák Gymnázia Valašské Klobouky, požádal o přezkoumání výsledku didaktického testu ze zkušebního předmětu „německý jazyk“ společné části maturitní zkoušky konané ve zkušebním období jaro 2020 dle § 82 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve spojení s § 32 zákona č. 135/2020 Sb., o zvláštních pravidlech pro přijímání k některým druhům vzdělávání a k jejich ukončování ve školním roce 2019/2020.

[2] V odůvodnění žádosti žalobce uvedl, že v první části poslechu, konkrétně u 2. otázky „Was hat Anneke heute verloren?“ označil špatnou odpověď z důvodu nižší kvality nahrávky. V nahrávce po celou dobu jejího trvání slyšel nepřerušovaný zvuk v podobě šumu, kvůli kterému se mu slévala jednotlivá slova dohromady a nebyl schopen slyšet a rozumět jednotlivé informace. V ostatních nahrávkách se uvedený šum nevyskytoval, přičemž právě rozdílnost u 2. otázky ztížila sluchové vnímání žalobce a negativně ovlivnila jeho rozhodnutí a tím potažmo i jeho odpověď. Žalobce dále uvedl, že ve třetí části poslechu v 17. otázce „Wie viele Tage soll der Patient das Medikament nehmen?“ ale nedovedl rozlišit správnou informaci od nesprávné, protože správná informace (16 Tage) byla značně nevýrazná, jako kdyby byla „spolknuta“ mluvčím. Žalobce tudíž informaci sluchově nezaregistroval, jelikož byla vyslovena mluvčím těsně před informací nesprávnou, která se jevila zřetelnější. Právě tu žalobce vjemově zachytil jako jedinou a na základě té napsal i odpověď.

[3] Žalovaný dne 12. 7. 2020 rozhodl, že žádost žalobce je nedůvodná a výsledek didaktického testu se nemění.

[4] Rozhodnutí žalovaného žalobce napadl žalobou, v níž namítal, že žalovaný neproověřil kvalitu nahrávky a srozumitelnost mluveného slova u žalobcem označených otázek. Žalobce dále namítal, že nesprávné odpovědi byly zapříčiněny zcela nedostatečnou a neadekvátní výukou německého jazyka na Gymnáziu Valašské Klobouky. Učebnice používané na Gymnáziu Valašské Klobouky neodpovídaly úrovni maturitní zkoušky. Žalobce měl z německého jazyka nadprůměrný prospěch, byl v dobré víře, že výuka na gymnáziu jej na maturitní zkoušku z německého jazyka připraví. Ani tyto skutečnosti žalovaný neproověřil. Žalovaný rozhodoval na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

[5] Městský soud se nejprve zabýval otázkou přezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného. Uvedl, že námitku nekvalitní výuky německého jazyka žalobce v žádosti o přezkoumání nevznnesl, žalovaný tedy nebyl povinen takovou argumentaci vypořádat. Dále městský soud uvedl, že vypořádání námítky nedostatečné kvality nahrávky žalovaným je na samé hraně přezkoumatelnosti, nicméně lze seznat, z jakého důvodu žalovaný nepovažoval argumentaci žalobce za důvodnou. Žalovaný sice nereagoval na konkrétní námítky žalobce směřující vůči dvěma přesně určeným otázkám a k nim se vztahujícím zvukovým stopám, zároveň však z uvedeného odstavce vyplývá, že kvalitu zvukové nahrávky posoudil a dospěl k závěru, že ob stojí. Městský soud proto nesouhlasil s tvrzením žalobce, že žalovaný neproověřoval kvalitu předmětné nahrávky. Městský soud se tedy přiklonil k závěru, že rozhodnutí žalovaného je přezkoumatelné.

[6] Dále městský soud konstatoval, že správní spis obsahuje veškeré podklady potřebné pro rozhodnutí žalovaného a zdůraznil, že námítky žalobce směřovaly proti tvrzené nedostatečné kvalitě nahrávky, nikoli proti kvalitě přehrávání nahrávky ve zkušební místnosti. Žalobce nežádal přezkoumání „podmínek při konání DT v učebně, které mohly mít vliv na výsledek DT“, nýbrž žádal o přezkum „výsledku DT – mám konkrétní námítky“. Městský soud se proto soustředil na kvalitu nahrávky. Na základě poslechu zvukové nahrávky dospěl městský soud k závěru, že je v takové kvalitě, aby žalobce mohl maturitní zkoušku vykonat. Městský soud neshledal, že by kvalita nahrávky vztahující se k označeným otázkám poslechové části maturitní zkoušky z německého jazyka byla nedostatečná a zapříčinila by špatné odpovědi žalobce na uvedené otázky.

pokračování

[7] K námitce žalobce, že jeho nedostatečné znalosti byly zapříčiněny zcela nedostatečnou a neadekvátní výukou německého jazyka na Gymnázium Valašské Klobouky, městský soud konstatoval, že tato námitka nesměřuje vůči žalovanému, a to ani vůči jeho postupu v řízení, ani vůči rozhodnutí žalovaného. Případnou nízkou kvalitu výuky měl žalobce řešit dříve, jinou cestou a s jinými orgány než v rámci přezkumu výsledku maturitní zkoušky. K námitce, že žalobce byl v dobré víře vyplývající z jeho dosavadního hodnocení z předmětu německý jazyk, soud uvedl, že skutečnost, že žák dosahuje nadprůměrných studijních výsledků v průběhu studia, nemůže mít vliv na jeho hodnocení u závěrečné maturitní zkoušky. Teprve v rámci této zkoušky jsou jeho znalosti komplexně přezkoumány a na základě výsledků je určeno, zda jeho znalosti dosahují úrovně vyžadované pro úspěšné složení maturitní zkoušky.

[8] Z uvedených důvodů městský soud neshledal žalobu důvodnou a zamítl ji.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[9] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost dle § 102 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[10] Stěžovatel namítá, že rozsudek městského soudu je nezákonný, neboť městský soud nesprávně posoudil námitku, že nedostatečné znalosti stěžovatele byly zapříčiněny zcela nedostatečnou a neadekvátní výukou německého jazyka na Gymnázium Valašské Klobouky. Neschopnost odlišit správnou odpověď od nesprávné i celkově slabší výsledek stěžovatele v didaktickém testu zapříčinila nedostatečná a neadekvátní výuka německého jazyka na Gymnázium Valašské Klobouky. Učebnice užívané na Gymnázium Valašské Klobouky ve třídě, kterou stěžovatel navštěvoval, neodpovídaly úrovni maturity. Výuka tedy nebyla způsobilá připravit žáky na maturitu. Při výuce německého jazyka na Gymnázium Valašské Klobouky nebyl dodržen rámcový vzdělávací program ani školní vzdělávací program. Odpovědnost nese školské zařízení, potažmo Česká školní inspekce a v důsledku zejména žalovaný.

[11] Stěžovatel spatřuje nezákonnost rozsudku městského soudu i v závěru, že stěžovatel měl případnou nízkou úroveň výuky německého jazyka na Gymnázium Valašské Klobouky řešit dříve, jinou cestou a s jinými orgány, nikoli v rámci přezkumu výsledku maturitní zkoušky. Takový závěr městského soudu je nepatřičný. Stěžovatel byl po celou dobu studia vzhledem ke svým známám na vysvědčení v dobré víře, že jej výuka na maturitní zkoušku dostatečně připraví. Stěžovateli nemůže jít k tíži, že nedostatečnou a neadekvátní výuku německého jazyka nevytknul v žádosti o přezkoumání maturitní zkoušky v roce 2020, neboť na základě vyřízení jeho námitek uvedených v žádosti o přezkoumání maturitní zkoušky v roce 2019 stěžovatel předpokládal, že rámcový vzdělávací program i školní vzdělávací program je na střední škole, kterou navštěvoval, dodržován. Žalovaný ve vyrozumění z roku 2019 námitky žalobce týkající se kvality výuky německého jazyka odmítl jako nepatřičné. Stěžovatel si až v roce 2020 po konání maturitní zkoušky ověřil, že výuka je v rozporu s rámcovým vzdělávacím programem i školním vzdělávacím programem. Stěžovatel odmítá závěr městského soudu, že žalovaný se námitkou nekvalitní výuky nemohl zabývat, pokud stěžovatel námitku nevzněl. Úrovní výuky se měl žalovaný zabývat v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Žalovaný se nemůže zříci své povinnosti zajistit na středních školách dodržování rámcového vzdělávacího programu a školního vzdělávacího programu. Námitku nekvalitní výuky stěžovatel

v žádosti z roku 2020 neuplatil, neboť to s ohledem na předchozí vyjádření žalovaného považoval za zbytečné.

[12] Stěžovatel dále nesouhlasil se závěrem městského soudu, že rozhodnutí žalovaného je přezkoumatelné. Stěžovatel uvedl, že žalovaný se vůbec nevypořádal s konkrétními námitkami, které stěžovatel v žádosti o přezkoumání uvedl. Obecné a žalobcem nezpochybňované skutečnosti, že poslechový test byl nahrán v profesionálním studiu a nahrávka byla předběžně posouzena komisí žalovaného, nevylučují nedostatky nahrávek testů. Argumentaci městského soudu, že žalovaný kvalitu zvukové nahrávky posoudil, stěžovatel označil za zavádějící. Žalovaný se s námitkou stěžovatele nevypořádal a stěžovatelem zpochybněnou kvalitu nahrávek nijak neprověřoval. Dle stěžovatele měl městský soud žalovaného zavázat k profesionálnímu prověření kvality nahrávek. Nepodložené presumování výsledku profesionálního prověření městským soudem stěžovatel označil za nepřijatelné.

[13] Stěžovatel namítl, že nepřezkoumatelný pro nedostatek odůvodnění je i rozsudek městského soudu. Za vypořádání argumentů uplatněných v žalobě nelze považovat městským soudem provedené dokazování spočívající v poslechu zvukových nahrávek při jednání. Soud měl přistoupit k zadání znaleckého posudku a nikoliv sám bez doložení znalostí německého jazyka jednotlivých členů senátu vyhodnocovat kvalitu nahrávek maturitního testu z německého jazyka. Městský soud postupoval v rozporu s § 127 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s., neboť rozhodnutí záviselo na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí. Soud nemůže nahrazovat odborné vyjádření orgánu veřejné moci či znalecký posudek svým laickým názorem na odbornou problematiku.

[14] Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[15] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se rozsudek městského soudu považuje za přezkoumatelný a zákonný.

[16] K námitce nedostatečné výuky žalovaný upozornil, že tato námitka nebyla uplatněna v žádosti o přezkoumání. Dále souhlasil s městským soudem, že situaci mohl stěžovatel řešit dříve s ředitelem či zřizovatelem školy nebo podnětem k České školní inspekci. Žalovaný rovněž doplnil, že použití určitých učebnic neznamená, že výuka cizího jazyka musela být celkově nedostatečná. Žalovaný tedy nesouhlasí s tvrzením stěžovatele, že námitkou nedostatečné výuky se měl zabývat z vlastní iniciativy, upozornil v této souvislosti na princip *vigilantibus iura*. Z judikatury vyplývá, že není povinností správního orgánu reagovat na všechny myslitelné aspekty.

[17] Žalovaný dále vyjádřil přesvědčení, že rozsudek městského soudu je přezkoumatelný. Rozhodnutí soudu nezáviselo na posouzení skutečností, k nimž je potřeba odborné znalosti, vypracování znaleckého posudku by bylo nevhodné.

[18] Žalovaný rovněž doplnil, že účelem společné části maturitní zkoušky je mj. objektivizace znalostí žáka, a ztotožnil se s konstatováním městského soudu, že skutečnost, že žák dosahuje nadprůměrných studijních výsledků v průběhu studia, nemůže mít vliv na jeho hodnocení u závěrečné maturitní zkoušky.

[19] Stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu na podporu své argumentace zaslal Závěrečné stanovisko zástupkyně veřejného ochránce práv ve věci postupu Ministerstva

pokračování

školství, mládeže a tělovýchovy při přezkoumání výsledku jedné z dílčích zkoušek společné části maturitní zkoušky konané formou didaktického testu z německého jazyka ve zkušebních obdobích podzim 2019 a jaro 2020, jímž bylo završeno šetření iniciované stěžovatelem. V závěrečném stanovisku zástupkyně veřejného ochránce práv uvedla, že ministerstvo porušilo § 68 odst. 3 ve spojení s § 2 odst. 4 správního řádu, když výroky svých rozhodnutí o žádostech stěžovatele o přezkum řádně neodůvodnilo.

[20] Žalovaný reagoval vyjádřením, v němž uvedl, že za situace, kdy žadatel přímo po konání didaktického testu neuvede námitky do protokolu o průběhu zkoušky v učebně, k čemuž je zadavatelem při úvodní i závěrečné administraci vyzýván, jen obtížně lze zpětně posoudit, zda např. poslech textu v cizím jazyce v konkrétní učebně byl adekvátní. Nutné je také rozlišit, zda je žadatelem napadán poslech, který mohl být ovlivněn technickým vybavením školy či okolními jevy, nebo vlastní nahrávka, kterou nemůže škola ovlivnit. Námitky stěžovatele směřovaly výlučně proti kvalitě nahrávky, nikoli proti kvalitě poslechu. Vypořádání námitky žalovaným proto bylo směřováno pouze ke kvalitě nahrávky. V některých případech z námitek nelze dovodit celou širší faktické nespokojenosti žadatele o přezkum s hodnocením didaktického testu.

[21] V dalším vyjádření stěžovatel zdůraznil, že nebyl před zahájením maturitní zkoušky, v jejím průběhu ani bezprostředně po jejím ukončení školním maturitním komisařem, ředitelem školy či jiným odpovědným pracovníkem školy poučen o tom, že neuvede-li v protokolu z učebny námitku, nezaznamená-li námitku v průběhu maturitní zkoušky u školního maturitního komisaře nebo nesdělí-li skutečnost narušující průběh maturitní zkoušky řediteli školy, nebude moci tyto námitky účinně uplatňovat v rámci žádosti o přezkoumání. Pokud by stěžovatel byl poučen, nepochybně by námitkami brojil již v průběhu maturitní zkoušky. Absence poučení způsobuje nezákonnost rozhodnutí o přezkoumání výsledku maturitní zkoušky.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[22] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná.

[23] Poté přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[24] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu, neboť teprve je-li kasační stížností napadené rozhodnutí přezkoumatelné, může se Nejvyšší správní soud případem zabývat i věcně. Nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu stěžovatel spatřuje v tom, že městský soud provedl dokazování poslechem zvukových nahrávek při jednání, aniž zadal znalecký posudek.

[25] Nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu v tomto smyslu Nejvyšší správní soud neshledal. Městský soud vypořádal všechny žalobní námitky a z odůvodnění rozsudku je seznatelné, na základě jakých úvah ke svým závěrům dospěl. Nejvyšší správní soud neshledal ani vadu dokazování, kterou stěžovatel v kasační stížnosti uvedl

v souvislosti s námitkou nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu. Nejvyšší správní soud se shoduje se stěžovatelem na obecném východisku, že v případech, kdy soud ve správním soudnictví posuzuje otázky specializované, vysoce odborné, vymykající se znalostem soudců, musí k tomu využít příslušné procesní nástroje, a to odborné vyjádření nebo znalecký posudek (§ 127 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.). To ostatně potvrzuje i judikatura Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek ze dne 17. 1. 2013, č. 7 As 165/2012 - 22).

[26] V nyní projednávaném případě však takové vysoce odborné otázky vymykající se znalostem soudců předmětem posuzování nebyly. Stěžovatel nebrojil proti věcnému hodnocení odpovědí u označených otázek, nýbrž brojil proti nižší kvalitě nahrávky (k 2. otázce v první části poslechu), resp. nevýraznému vyslovení správné informace mluvčím (k 17. otázce poslechu ve třetí části poslechu). K posouzení kvality nahrávky, resp. zřetelnosti projevu mluvčího (zda byla správná odpověď mluvčím „spolknuta“) jazykové ani žádné jiné znalosti (natož vysoce odborné) potřebné nebyly, neboť šlo o prostý sluchový vjem. Žádné vady či nedostatky, které by způsobily namítanou nesrozumitelnost záznamu u označených otázek, při dokazování městským soudem poslechem najevo nevyšly. Námitka proto není důvodná.

[27] Pokud jde o námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného, Nejvyšší správní soud se shoduje se závěrem městského soudu. Pasáž na str. 2 vyrozumění žalovaného („*CD pro poslechový subtest z cizího jazyka bylo nahráno v profesionálním nahrávacím studiu. Nahrávka poslechového subtestu byla posouzena Nezávislou odbornou komisí MŠMT, která ji shledala v plné míře validní pro ověřování vědomostí a dovedností žáků maturitní zkouškou.*“), citovaná i městským soudem, odpovídá na námitku nedostatečné kvality nahrávky, byť tak činí stručně a na základě formalistického argumentu. Nejvyšší správní soud však souhlasí s městským soudem, že není pravda, že žalovaný kvalitu nahrávky nijak neprověřoval. Za situace, kdy žalovaný námitku zcela neopominul a městský soud prověřil v souvislosti s konkrétními námitkami kvalitu nahrávky poslechem, neshledává Nejvyšší správní soud důvodným požadavek na zrušení rozhodnutí žalovaného. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 - 74, č. 1566/2008 Sb. NSS); zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám, kdy rozhodnutí nelze meritorně přezkoumat (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 - 45, ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 - 64, nebo ze dne 6. 5. 2021, č. j. 7 Azs 350/2020 - 22).

[28] Na tomto závěru Nejvyššího správního soudu nic nemění ani stanovisko zástupkyně veřejného ochránce práv. V první řadě je třeba zdůraznit, že závěrečné stanovisko veřejného ochránce práv není pro správní soudy závazné. Veřejný ochránce práv vykonává kontrolu veřejné správy na základě volnějších kritérií a za jiným účelem než soudy ve správním soudnictví. Nelze však přehlédnout, že i stanovisko výslovně uvádí, že argumenty týkající se způsobu pořízení nahrávky a její validace k použití coby součásti zadání poslechového subtestu jsou příléhavé závěru, že kvalita nahrávky byla v pořádku (str. 5 stanoviska). Stěžovatelem zdůrazněné výtky týkající se absence podkladového materiálu ve spise, která žalovanému znemožnila odůvodněně rozhodnout, se vztahují k rozhodnutí o žádosti o přezkoumání výsledku jedné z dílčích zkoušek společné části maturitních zkoušek ve zkušebním období podzim 2019, jež v nyní projednávaném

pokračování

případě nebylo předmětem přezkoumání soudem. Výhrada, že odůvodnění rozhodnutí žalovaného mělo obsahovat informaci o tom, že žalovaný zvažoval i externí příčiny mimo kvalitu nahrávky, neodpovídá námitce stěžovatelem vznesené v žádosti o přezkoumání. Jak již bylo uvedeno výše, stěžovatel brojil proti kvalitě nahrávky, nikoli proti externím vlivům. Nejvyšší správní soud tedy shrnuje, že ani stanovisko zástupkyně veřejného ochránce práv nepodporuje stížní argumentaci.

[29] Pokud jde o posouzení námítky nedostatečné a neadekvátní výuky, která dle stěžovatele zapříčinila jeho neúspěch u maturitní zkoušky, Nejvyšší správní soud souhlasí s jejím vypořádáním městským soudem (odst. 35 -36 rozsudku městského soudu). Nedostatečnou či neadekvátní výuku na Gymnázium Valašské Klobouky nelze bezprostředně přičítat žalovanému. Žalobou podanou k městskému soudu stěžovatel brojil proti vyrozumění Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy o žádosti o přezkoumání výsledku didaktického testu; kasační stížností proti rozsudku, jímž městský soud o této žalobě rozhodl. Městský soud stěžovateli správně odpověděl, že žalobní námitka nedostatečné výuky nesměřovala vůči rozhodnutí žalovaného ani postupu žalovaného. Námitka nedostatečné a neadekvátní výuky na Gymnázium Valašské Klobouky tedy v řízení o žalobě proti vyrozumění ministerstva a v řízení o kasační stížnosti nemá místo, a to jak vzhledem k žalovanému správnímu orgánu, tak s ohledem na předmět řízení.

[30] Stěžovatel sám výslovně uvedl, že námitku nedostatečné a neadekvátní výuky německého jazyka na Gymnázium Valašské Klobouky v žádosti o přezkoumání výsledku maturitní zkoušky konané ve zkušebním období jaro 2020 neuplatnil. Požadavek, aby žalovaný napadený výsledek didaktického testu iniciativně přezkoumal s ohledem na všechny potenciální námitky, jež by žadatel o přezkum hypoteticky mohl uplatnit (avšak neuplatnil) nebo které uplatnil v předcházejících řízeních obdobného typu, nelze dovozovat ani ze zásady racionalizované materiální pravdy, jak je upravena v § 3 správního řádu. Požadavek, aby správní orgán při přezkumu za žadatele domýšlel důvody jeho nesouhlasu s hodnocením, by byl absurdní. Ani závěr městského soudu, že stěžovatel měl případnou nízkou úroveň výuky německého jazyka na Gymnázium Valašské Klobouky řešit jinými prostředky, nečiní rozsudek městského soudu nezákonným.

[31] Nová argumentace stěžovatele, že nebyl poučen o tom, že neuvede-li v protokolu z učebny námitku, nezaznamená-li námitku v průběhu maturitní zkoušky u školního maturitního komisaře nebo nesdělí-li skutečnost narušující průběh maturitní zkoušky řediteli školy, nebude moci tyto námitky účinně uplatňovat v rámci žádosti o přezkoumání, je v řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustná, neboť nemá podklad v žalobě. Na tom nic nemění ani skutečnost, že ji stěžovatel vznesl ve zřejmé reakci na argumentaci žalovaného. Pro posouzení věci je podstatné, jak soud uvedl výše, že stěžovatelovy námitky nesměřovaly k podmínkám provedení poslechového testu, ale ke kvalitě nahrávky.

IV. Závěr a náklady řízení

[32] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, pročez ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[33] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti

žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. září 2022

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu